דער נאכמיטאג וואס הייבט זיך אן מיט א זוימען־טאץ

א לאנגווייליגער טאג און א קליינער פלאן וואס ווארט נישט אויף חשק

פארן עלטער 9-12

© 2026 Nussbaum Mind

קאפיטל 1: גארנישט קלינגט אינטערעסאנט

דודי זיצט ביים קיך־טיש מיטן קין אין דער האנט.

עס איז א געווענליכער נאכמיטאג. מען האט נישט אפגעזאגט קיין אויספלוג. קיין חבר האט נישט געזאגט אז ער קומט נישט. דודי שפירט זיך סתם מאט, ווי איינער וואלט אפגעריבן די ליכטיגע חלקים פונעם טאג.

טאטי באט אן א פאזל.

'איך האב נישט קיין חשק.'

'א צייכענונג?'

'איך האב נישט קיין חשק.'

די לעצטע האלבע שעה האט דודי געווארט אז עפעס זאל קלינגען גענוג אינטערעסאנט זיך צו נעמען דערצו.

יעצט איז אפילו דאסווארטן לאנגווייליג.

קאפיטל 2: א קליינע ארבעט

טאטי ברענגט אן ליידיגן זוימען־טאץ צום טיש. ער האט עס פריער געוואשן און געלאזט טרוקן ווערן. ער פלאנירט צו פלאנצן געווירץ־פלאנצן פארן פענצטער־ברעט אין קיך.

'וועסטו מיר העלפן שרייבן די שילטלעך?'

דודי קוקט אויף די פשוטע הילצערנע שילטלעך.

'דאס קלינגט אויך נישט אזוי אינטערעסאנט.'

'עס מוז נישט זיין אויפרעגנד. מיר קענען פרובירן א קורצן שטיקל און דערנאך זען.'

דודי איז מסכים צו שרייבן דריי שילטלעך. טאטי וועט איבערקוקן די נעמען און שפעטער אליין פלאנצן.

דודי שרייבט מינץ, דערנאך באזיליקום. אויפן דריטן שילטל צייכנט ער א קליין בלעטל לעבן פעטרישקע.

דאס איז נישט דאס בעסטע בלעטל וואס ער האט אמאל געצייכנט.
עס געפעלט אים סיי ווי.

קאפיטל 3: פאר און נאך

'איז דאס געווען פונקט אזוי לאנגווייליג ווי דו האסט ערווארטעט?' פרעגט טאטי.

'נישט פונקט.'

דודי האט הנאה געהאט פון מאכן דאס בלעטל. ער האט אויך הנאה פון וויסן וועלכע שילטלעך זענען גרייט.

ער איז נאך אלץ נישט פול מיט ענערגיע.

טאטי זאגט אים נישט אז ער דארף יא זיין. אנשטאט דעם קלויבן זיי אויס צוויי קליינע זאכן פארן רעשט פונעם נאכמיטאג: א קורצע שפיל צוזאמען מיט א קליינעם זעקעלע אנגעפילט מיט טרוקענע בונדלעך, און איין חלק פון א פאזל וואס דודי וויל ענדיגן. צווישן זיי וועט זיין א הפסקה.

'מוז איך האבן הנאה פון ביידע?' פרעגט דודי.

'ניין. מיר קענען באמערקן ווי זיי זענען.'

קאפיטל 4: דער קרומער טורעם

אין דער שפיל מיטן זעקעלע צילן זיי צו א ברייטן ליידיגן קארב אויפן דיל, ווייט פון וואו מען גייט.

דודי פארפעלט צוויי מאל. טאטי פארפעלט איין מאל אזוי ווייט אז דאס זעקעלע פאלט לעבן זיין אייגענעם שוך.

'דער קארב רוקט זיך קלאר,' זאגט טאטי.

'ער רוקט זיך קלאר נישט.'

דודי לאכט.

דער פאזל דערנאך איז שווערער. ער פרובירט צו ענדיגן דעם טורעם, אבער דריי שטיקלעך זעען אויס ווי זיי האבן דעם זעלבן קרומען פענצטער.

ער וויל עס אוועקשטופן.

דער נאכמיטאג וואס הייבט זיך אן מיט א זוימען־טאץ

Nussbaum Mind

דערנאך געפינט ער איין שטיקל דורכן איבערקוקן זיין אונטערשטן ראנד. דער טורעם בלייבט אומפארטיג, אבער א פענצטער האט א פלאץ.

קאפיטל 5: וואס האט אביסל געהאלפן

פאר נאכטמאל פרעגט טאטי וועגן דעם נאכמיטאג.

'די שפיל איז געווען געשמאק,' זאגט דודי. 'דער פאזל נישט אזוי געשמאק. אבער איך האב געהאט הנאה צו געפינען דאס שטיקל.'

'און די שילטלעך?'

'איך האב געטון עפעס נוצליך.'

דודי האט געווארט אויף א וואונדערבארן געפיל איידער ער הייבט אן. א קליינער אנהייב האט אים געגעבן עפעס וואס דאס ווארטן האט נישט געגעבן.

דעם קומענדיגן נאכמיטאג שפירט ער זיך ווידער פאמעליך.

ער ערווארט נישט אז דריי שילטלעך פאר געווירץ־פלאנצן וועלן פאرריכטן יעדן לאנגווייליגן טאג. ער פרעגט טאטי צי זיי קענען אנהייבן מיט עפעס קורץ.

דער נאכמיטאג וואס הייבט זיך אן מיט א זוימען־טאץ

Nussbaum Mind

צוזאמען קוקן זיי אויף די פלאנצ־קעסטלעך פונעם טיר. קיין ניי בלעטל איז נאך נישט ארויסגעקומען.

דודי געפינט דאס פעטרישקע־שילטל און שמייכלט צו זיין קליינער צייכענונג. טייל זאכן הייבן זיך אן איידער עס איז דא סאך צו זען.